

GAZETA NARODOWA

Przedpłać na „Gaz. Nar.“ wynosi:

na miesiąc	2 zł.
kwartał	6 zł.
połroczni	12 zł.

Doniesienia prywatne, jako o zaręczynach ślubach, weselach, nabożeństwach żałobnych, pogrzebach, dalszej nekrologii, opisy uroczystości, reklamy dla biur, artystów i koncertów, doniesienia o zrabowanych lub znalezionych przedmiotach i t. d. przyjmują się do umieszczenia tylko za opłatą po 50 centów od wiersza.

Numer kosztuje: 6 ct.

wychodzi w dwóch wydaniach: dla Lwowa o godzinie 8 rano — dla prowincyi o godzinie 7 wieczorem.

BIURA REDAKCYI: ul. Kopernika 7. 1. piętro otwarte od 10-12 rano i od 5-6 wieczorem.

Redaktor: Dr. ALEKSANDER VOGEL.

BIURA ADMINISTRACYI: ul. Karola Ludwika 3 (sklep) otwarte od godz. 8 rano do 7 wieczorem bez przerw.

OGŁOSZENIA I PRZEDPŁATĘ przyjmują: w Lwowie: Administracja Gąsży Narodowej, ul. Karol Ludwika 3; w Paryżu: C. Adam Ciborowski, rue de Varenne Paris; we Wiedniu: Haasenstein & Vogler (Otto Mass) Wahlfischgasse 10 — Rudolf Mosse S ilersstäde 2 — A. Oppelk Grunerstrasse 13 — M. Duchs Nachf. Max Angenfeld & Co. Lesener Wellzelle 6 — Schaller Wellzelle 11; Danneberg, I. Wellzelle 19; w Hamburgu: A. Springer; w Frankfurcie: n. M. Haasenstein & Vogler; G. L. Daube & Comp.; w Warszawie: Behmat & Frendler.

CENA OGŁOSZEŃ: Ogłoszenia zwykłe najdroższe szpaltowy wiersz drobnym drukiem lub jego miarę 10 ct. — Nadane za wiersz lub jego miarę 30 ct. — Głosy publiczne za wiersz lub jego miarę 50 ct. — Prywatna korespondencja 3 ct. od wiersza. — Karty korespondencyjne dla drobnych ogłoszeń 3 ct.

Listy parlamentarne.

Wiedeń d. 2 października.

(a) Wynik głosowania piątkowego nad tą odczęścią wniosku p. Schwelga, w której postawiono było żądanie, aby hr. Thun zdał sprawę parlamentowi z treści układu zawartego z rządem węgierskim na wypadek, gdyby ugoda ołowo-handlowa nie mogła być w drodze parlamentarnej zatwierdzoną — stanowi dziś przedmiot dyskusyi publicznej. Znaczącyli już, iż fakt ten, że za wnioskiem tym głosowało 172 posłów a przeciw tylko 162, nie ma żadnego donioślejszego znaczenia, albowiem wielu posłów, należących do prawicy, wiedząc, iż Niemcy i tak nie uzyskają potrzebnej dwu trzecich większości, przed głosowaniem opuścili Izbę. W szczególności brakowało 17 posłów młodocześniejszych, którzy na dwie godziny przed głosowaniem, pojechali na sobotę i niedzielę do Czech, da lej z klubu Coroniniego brakło przewodcy, który jest od dłuższego czasu chory, z katolickiego stronnictwa Ludowego uchylił się od głosowania dr. Kathrein, były prezydent Izby z ramienia prawicy wówczas wybrany i pięciu czy sześciu innych. Z Polaków: stojałowscy i Ludowy, poszli w tym wypadku w ogonie Niemców. Pan Stapiński pierwszy raz miał sposobność głosować i widocznie sprawiło mu to wielką przyjemność, iż może zmanifestować się wobec Izby jako przeciwnik Koła polskiego, gdyż swoje „ja“ za Niemcami wrzasnął z demonstracyjnym naciskiem. Koło polskie było w silnym komplecie; brakło tylko czterech — jeden, dr. Walewski, wytył oaczony ciężką chorobą córki, a z trzech innych: Rappaport pojechał dwie godziny przedtem do Paryża, Nawrocki do Lwowa, a Trachtenberg poszedł zapewne na obiad.

Posłowie młodocześniejsi zawinili tedy przedewszystkiem, brakło ich bowiem najwięcej, słusznie też *Narodni Listy* piszą, iż ostatnia jest pora, aby tego rodzaju lekkomyślności poselskiej zrobiono koniec. „Jeśli kto nie umie poświęcić czasem własnych interesów dla sprawy publicznej — powiada organ młodocześniejsi, to niech nie aspiruje ani do urzędu ani do godności, której nie jest w stanie zadość uczynić“.

Neue fr. Presse kuje naturalnie z wyniku owego piątkowego głosowania, w którym cyfrowo obstrukcja miała 10 głosów większości broń przeciw hr. Thunowi i przeciw prawicy. Ale co dziwniejsze, że i *Pester Lloyd* ten faktycznie nie mający wpływu wynik głosowania bierze zanadto sobie do serca i pisze: „Świadczą to, że rząd nie ma większości, na którą mógłby się spuścić. Elementy, które tworzą ową większość są tego rodzaju, iż gdy przychodzi do imiennego głosowania, odpadają lub co najmniej się

absentują. Jest to nie dobrze dla hr. Thuna, jest to źle. Jeśli się ma tak dobrze zorganizowaną, fanatycznie idącą przeciw sobie opozycję — a z sobą tylko opieszalych przyjaciół, na których liczyć nie można — trudno czas dłuższy być ministrem nawet w Austrii. Nie ma wprawdzie w Austrii ministerstwa parlamentarnego, jeśli atoli parlament funkcjonuje, to i nieparlamentarne ministerstwo potrzebuje większości, na którą liczyć może. Naturalnie tylko wtedy, gdy parlament funkcjonuje. Do rządów na podstawie § 14 nie potrzeba żadnej większości — więc, jeśli nie ma większości, musi się rzucić albo na podstawie § 14 albo ustąpić. Zdaje się, że gabinet hr. Thuna w niedługim czasie przjdzie w to położenie, iż będzie się musiał nad tą alternatywą zastanowić.

Niewątpliwie końcówce twierdzenia *Pester Lloyd* nie jest pozbawione racyi. Jeśli atoli hr. Thun zacznie się zastanawiać nad tą alternatywą, czy ustąpić czy rządzić na podstawie § 14, to nie dla tego, iż brak mu poparcia większości parlamentu ale że przy obecnej dezorganizacyi parlamentu i wykreśleniu istniejącego regulaminu, mniejszość może skutecznie wszelkim obradom przeszkadzać i to zarówno w formie przyzwolonej, jak i zupełnie brutalnej.

Dziś należy jeszcze wątpić o tem, aby hr. Thun chociaż lewicy zrobić przystęp i ustąpić. Jakkolwiek prawica okazała się o prawdę kilka razy nie tak silną, jakby sobie tego życzyło, to przecież jest ona o czemś zasadniczo jednolite. Czemu zaś jest lewicą? Oto bezładnym konglomeratem najprzeróżniejszych pomiędzy sobą żywiołów. Oskłonkowie lewicy, dziś już pomiędzy sobą traktują się takimi pięknymi epitetami jak: „Pysł galganył szubrawoył i t. d. Cóżby się stało z ugodą z Węgrami, z państwem, gdyby rząd ustąpił teraz przed taką zgryzą niejednolitą — a bądź co bądź, i w parlamencie słabszą liczebnie i reprezentującą mniejszość we wszystkich krajach koronnych. Nie długo potrzebaby czekać, ażeby pograżyli oni państwo w zupełnej anarchii.

Powiadają, iż na dnie tych awantur odbywa się cicha ale dobrze obmyślana gra. Mianowicie niemieckie stronnictwo wernokstynnoyjnej szlachty dąży do opanowania steru rządu. Jego mąż zaufania, dr. Bärnreither usiwa się z gabinetu Thuna, aby pozostał on gabinetem prawcy — i jako taki upadł. A w jego miejsce ma być sklejony w parlamencie nowa koalicja, z przewagą niemiecką, która przeprowadziła ma ugodę z Węgrami.

Cóż jest na tych pogłoskach. Ale to pewna, że gdyby podobną jakąś kombinację udało się skleić, byłaby ona z pewnością jeszcze słabszą organizacją, niż teraźniejsza większość, — jaka ona tam jest, ale przecież zasadniczo jednolita...

Przemysł a władze.

Lwów 3 października.

W dniu 27 z. m. wydał prezydent ministrów austriackich za porozumieniem się z ministrem handlu do naczelnych władz politycznych krajowych okólnik, w którym konstatuje, iż ogół skarży się na sposób, w jaki władze polityczne zachowują się wobec zakładów przemysłowych. Z dwóch powodów, a mianowicie z tego, że w dzisiejszych czasach opanowała państwa polityka przemysłowa i dalej z tego powodu, że Austria posiada znacznie rozwinięty przemysł, który popiera, albo który hamował w rozwoju mogą w wielkiej mierze rozporządzenia władz politycznych — jest rzeczą konieczną — powiada okólnik — poświęcić przemysłowi jak najpilniejszą uwagę i jak tylko można popierać wzrost zdrowego ducha przedsiębiorczości w dziedzinie przemysłowej.

A zatem władze polityczne nie powinny jednostronnie bronić tylko wymagań niejasnych interesów dobra publicznego czy to w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego, czy też w dziedzinie higieny, lecz winny ułatwiać jak najbardziej powstawanie zakładów przemysłowych.

Okólnik powiada, że prace wielu ankiet przemysłowych z ostatnich czasów rząd użytkuje do nowych przepisów co do postępowania władz w stosunkach z rozwijającym się przemysłem, na razie zaś podaje ogólne zasady tego postępowania.

I tak więc winny przyjść do przekonania, że w kwestyi pozwolenia na założenie nowego przedsiębiorstwa lub rozszerzenie dawnego, rzeczą najważniejszą jest należyte przeprowadzenie komisji, która ma badać zarzuty stron przeciw powstaniu zakładu podnoszone. Otóż komisye takie wówczas tylko dadzą pomyślnie i pożądane owoce, gdy prowadzić je będą wyłącznie urzędnicy doświadczeni i wpływowi, którzy nie powinni przewlekać terminów, wyznaczonych na komisję. Urzędnicy ci nie powinni też być obciążeni tylko protokołami, spisującymi na komisji wszystkie zarzuty stron prywatnych, lecz mają dążyć o czynie i z całym nakładem swego doświadczenia i znajomości prawa i stosunków do usunięcia różnic między stronami i do dodatniego rezultatu.

Jeżeli zarzuty przeciw powstaniu zakładu przemysłowego podnosi nie osoba prywatna, lecz władza w interesie dobra publicznego, to naturalnie nie można d. prowadzić do ugody, ale należy wysłuchać także przemysłowca i zadość uczynić wymaganiom dobra publicznego w najmniej dla przemysłowca uciążliwy sposób.

Urządzący komisję nie powinien się zadowalać opinią rzeczoznawców, w taki a taki zakład przemysłowy, w tem a w

tem miejscu byłby szkodliwym dla dobra powszechnego, lecz obowiązany jest zbadać, o ile warunki musiałby być zmienione, aby zakład powstał.

Rozprawa na komisji jest ustną, a nawet zarzuty wniesione na piśmie należy rozstrząsać ustnie i w ogóle protokół prowadzić szybko i zwięźle. Toteż zarzuty stron i opinie stronniych osób należy umieszczać w protokole w tym dopiero brzmieniu, jak zostaną wystylizowane po dyskusyi, a nie przed nią.

W rzach wątpliwych należy wziąć i to na uwagę, czy szkody na jakie dobro ogólne zostałoby narażone przez powstanie zakładu przemysłowego nie dałyby się później usunąć.

Nakoniec zaleca okólnik rozstrzygnięcie wydać szybko i poleca naczelnikom władz krajowych dopilnować wykonania jego postanowień.

Ze spraw zagranicznych.

Lwów 3 października.

Jak zawiaklanem jest położenie, dowodzi jasno stan sprawy o międzynarodową akcyę przeciw anarchistom. Gabinet włoski wniósł o mocarstw zebranie konferencyi w tej sprawie. Nie ma wątpliwości, że każde mocarstwo zgodzi się na praktyczne środki w tym celu, jeżeli się także reszta państw na nie zgodzi. Ale o zgodzie n. razie mówić niepodobna, raz dlatego, że jedni tak a drudzy inaczej pojmują owe praktyczne środki, a powtóre, że Anglia, Belgia i Szwajcarya trudno, aby wprost przystały na zarządzenia, któreby się wdzierały w ich prawodawstwo wewnętrzne, a mianowicie co do prawa przylutku dla przestępów politycznych.

Jeśli konferencya ma się udać, to zapaś muszą na niej uchwały jednomyślne, — tymczasem bardzo łatwo mogłoby w toku ustnych narad przyjść do gorących sporów, któreby się odbiły na reszcie spraw europejskich i pozaeuropejskich. Tak więc zapewne konferencya się nie zbierze i sprawa pójdzie drogą korespondencyjną dyplomatyczną, jstoid mozolną, rozwlekłą, ale wykluczającą wszelkie ostre spory i antagonizmy.

W rosyjskiem ministerstwie spraw zagranicznych utworzono osobny oddział, który ma studyować sprawę rozbrojenia powszechnego gromadził materyały i t. p. Dowodzi to, że samże gabinet rosyjski stracił wiarę w możliwość ohooby tylko dyskusyi nad sprawą rozbrojenia. A rzeczy w Chinach mianowicie woale nie mają się ku temu, aby mocarstwa o urlopach dla swoich generałów i admirałów myśleć mogły. Już się zanosiło na strzały, gdy angielski parowiec „Ballarat“, konwojowany przez kanonierkę „Bonaventure“ przywiózł zbiegłego z Pekinu Kangyumeja do Hongkonku, — pojawiły się wówczas dwa krą-

wniki chińskie, ale na „Bonaventure“ nakazano przygotować się do ataku, i Chińczycy się cofnęli.

Był to epizod tylko okolicznościowy, ale gotują się rzeczy poważne. Londyńskie „Biurol Dalziela“ donosi z Szangaju, że tamtejszy taotał (tj. chiński gubernator prowincyi) otrzymał wiadomość, iż cesarz chiński, podpisawszy dekret ustanawiający rejencyę, życie sobie odebrał. Rząd angielski otrzymał od swego posła w Pekinie, Macdonalda telegram następujący: „Członek poselstwa, Mortimore wracając z żoną do domu, został przez Chińczyków napadnięty, zelżony i kamieniami obrzucony. Teżo samego dnia później w podobny sposób zatakowali Chińczycy misyonarzy amerykańskich i chińskiego sekretarza poselstwa amerykańskiego, sekretarzowi żebro złamano. W Pekinie panuje duch niebezpieczny. Posel angielski wystąpił z powodu tej zniewagi z bardzo energicznymi przedstawieniami u rządu chińskiego“. Wiadomości zaś nadeszłe do Petersburga ze źródeł chińskich, donoszą, że ruch powstańczy wzmagają się także w północnych Chinach. Rząd rosyjski jest z tego powodu wielce stroskany o bezpieczeństwo budowy kolei w Mandżurii, i miał w Pekinie po przyjacielu doradzać energicznemu wystąpieniu przeciw niepokojom. Do tego zaś rząd chiński nie jest zdolny — jeśli mu Rosya nie pomoże. W tym tedy punkcie świata położenie zawiaklane może się snadno stać wielce napiętem.

Narazie gorącym jeszcze zwrotem zagra-sprawa kretańska. Raz po raz donoszono i znowu odwoływano, jakoby mocarstwa opiekunów wystosowały do sultana notę, żądającą wycofania wojsk tureckich z Krety, a nawet w razie oporu zagrożono wtargnięciem do Dardanellów i chooby do Konstantynopola. Okazało się to bakiem wietrutnym. Okazało się też mylnem, jakoby wystosowano do sultana notę z pogroźką blokowania miejsc Krety, w których stoją załogi tureckie, jeżeli sultan do 15 b. m. nie wycofa tych załóg. Teraz donoszą, że nota już jest ułożona i ambasadorowie angielski, francuski i włoski otrzymali upoważnienie do wysłania jej — ale ambasador rosyjski upoważnienia tego jeszcze nie otrzymał. Tymczasem londyńskie „Biurol Reutersa“ podaje następujący telegram z Rzymu: „Wymiana zdań w sprawie przedsięwzięcia wspólnych kroków w celu usunięcia wojsk tureckich z wyspy Krety trwa dalej. Porozumienie w tej sprawie pomiędzy czterema mocarstwami osiągnięto co do tego, że postanowiono zażądać wycofania wszystkich bez wyjątku wojsk tureckich z wyspy. Ale gdy Anglia zażądała, ażeby w razie odmowy ze strony rządu tureckiego strzelać do Turków, Rosya przeciwko temu zaprotestowała“.

Berlińska *Post* w komunikacyi widocznie póturcznym bardzo pesymistycznie zapa-

62

WSRÓD ŁAP POLIPA.

1864-1874.

POWIEŚĆ
WINCENTEGO HR. ŁOSIA.

(Ciąg dalszy).

Zaczął od pochlebiania czulemu na polechleństw sęziemu. Czuli potrzebę rady, potrzebował zdrowego rozsądku dziedzicznego u Świerzyńskich, by pojął co się dokoła niego działo.

Nie potrzebował objaśniać pana Anastazego, bo tenże wszystko niemal lepiej od niego wiedział. Jako o sędziu, objęli się o jego uszy wszystkie wypadki okoliczne. Wiedział, że dnia onegdajszego Łukomski wpadł na trop rzeczywistego podpalacza Sobody. Wiedział, że hrabina dotąd nic nie wiedziała o wniesionej na nią skardze.

Prezes podskooczył.

— Jaki? Skarga *en regle* była wniesiona rzeczywistnie? Tak daleko się posunął Łukomski?

Świerzyński zrobił poważną, sędziowską minę. W jednej chwili wyszedł z roli „malca“.

— Ta sprawa jest mi bardzo przykra —

rzekł — ale rzeczywistnie.. nie widzę, co miał innego począć Łukomski..

Prezesa oblicze pokrył wyraz wielkiego zdziwienia.

— Jaki? — zapytał — słyszeliście kiedy o czemś podobnem w okolicy jakiej? prócz zajęć w sąsiedztwie?

— Ale staw się pan prezes w mojem położeniu. Dla mnie nie ma sąsiadów, nie ma hrabiny ani Łukomskiego, dla mnie są — mówił z naciskiem — dwie strony i kodeks.

— Cóż więc, na Boga, myślisz malce zrobić?

Świerzyński spochmurniał i po pauzie rzekł:

— Jestem w największym kłopotcie. Nie osądę według litery prawa, to mi sąd zjazdowy wyrok obali i da jeszcze *admonitionem*. Osądę jak przynależy, to powstanie krzyk prezesa pierwszego.

— Naturalnie I to jaki krzyk! Poprostu, krótko mówiąc, malce nie wiem obym ci zrobił, a raczej obym o tobie myślał.

Świerzyński podjął.

— Myśleć? mógłbyś prezes tylko, że nie jestem sędzią od parady, że rozumiem swoje stanowisko i przeczytałem kodeks.

Kiślarski się zakłopotał i to widocznie było na jego szlachetnej twarzy. Świerzyński by przerwał przykre milczenie, ciągnął.

— To jest ze strony hrabiny warocholstwo, a nas warocholstwa takie zgubily. O nich za Stanisława Augusta myślała szlachta, zamiast o przestrzeganiu prawa, którego posza-

nowanie tworzy dopiero właściwych obywateli.

— Zapewne masz słuszność, malce, ale są okoliczności, są wypadki, wierzą mi w których i sędzia winien na bok odłożyć kodeks, a być tylko wyrozumiałym i rozumnym człowiekiem.

Świerzyński chociaż oś powiedział, ale pani Amelia zaczęła robić ustami ruch jakby polykała ślinę i podjęła, pokręcając ją.

— Ej, lari fari... sędzia głupi... — spojrzęła na nią, to na prezesa i rzekła. — Jestem zupełnie po stronie prezesa... malce lari fari... Zrobi tak, jak ma prezes poradzisz...

— Przepraszam... — próbował oponować sędzia, ale pani Amelia rzekła.

— Ej, lari-fari... oichobys był... Wyda wyrok niewinniający hrabinę, a o sąd zjazdowy zrobie, jeśli Łukomski zaapeluje, to jego nie nie obchodzi.

— Ot, poznaję moją kochaną panią Amelię — zawałał Kiślarski.

— Abo czy nie? lari-fari... sędzia, kodeks. Zanim był sędzią, był Świerzyńskim, sąsadem hrabiny i konie... Bądź prezio spokojny — z oburzeniem spojrzęła na nią i rzekła — sędzia? — hm! wielka mi figura lari fari... Świerzyńskiego mina zdradzała, iż tak był przywykły do takiego gderania swej żony, iż go całkiem w rachubę nie brał. To też prezes, który to odozł, wlepił w sędziu wyrok pytający.

Sposturzył to sędzia i rzekł.

— No, naturalnie, że tak zrobię, jak Malcia mówi, ale swoją drogą, jest to dla

mnie rzecz bardzo przykra. Za taki głupi wyrok mogł być z sędziostwa zrzucony, szczerze mówiąc w takiej sprawie, która będzie rozgłoszona i oprze się o senat. Mniejsza o to, ale — tu zwrócił się do prezesa i pytał — czy ja nie jestem potrzebny na tem stanowisku? Albo wiemy, kto mnie zastąpi? Szczególnie, gdy sprawa z takim Łukomskim, takim ohoool... szozwanym lisem, panie dobrodzieju.

Prezes słuchał z uwagą. Sędzia mówił dalej, bo lubił mówić w tym sensie.

— Teraz powinniśmy tak przychodzić, iżby zapomniano, że żyjemy, że mamy jeszcze jakieś groble i stawy i szczególnie butę ich rozwalania. A tu właśnie teraz ta sprawa jest mi niewymownie przykra — i to jest zdanie wszystkich ludzi zdrowo myślących.

— Lari-fari... — wtręciła pani Amelia, ale Świerzyński dalej ciągnął z uśmiechem.

— Gdy tak ta historia dojdzie do komisarzy, bo to hrabina do innego, a Łukomski do innego przynależy, to gotowi krótko tę sprawę zatwierdzić.

— Oj, oj, w skrótych walił po dwadzieścia i pięć, tym, co teraz, teraz — powtórzył — takie sprawy podnoszą.

Prezes słuchał poglądów malca z najwyższym interesem. Aby nie zapomnieć podjął pękdo.

— A oż myślisz o tem działaniu Łukomskiego? Wziął się na ostro do chłopów pono?

— Hal hal — zaśmiał się Świerzyński — to sprytna sztuka, ten Łukomski, niech go jasne pioruny... — wołał rozweselony. — On

jeden może sobie i da z nimi radę. Ale on jeden! Trzeba na to mieć jego spryt, jego liści charakter, jego zdrowie i jego pieniądze.

— Więc w całej tej awanturze, w tej herezji trymasz stronę Łukomskiego? — zapytał tonem głębokiego zdziwienia prezes.

Ten ton zastanowił sędziu. Przypatrywał się prezesowi i rzekł.

— Tak! Za bardzo nam te serwituty dokuozają, za wiele rozdrażniają stosunki, byśmy nań mieli inaczej w tym wypadku patrzeć, jak na wybawcę. Gdyby nie on, chłopcy by nas już dzisiaj, szczerze mówiąc w tej okolicy z dworów powypędzali.

— Przesadzasz, malce, przesadzasz... — Lari-fari... — zaczęła pani Amelia, ale sędziu zaraz podjął z ożywieniem, które rumieniami pokrywało jego policzki.

— Prezes zawsze byłś ludofilem. Nadto usamowolnieniem chłopów przed laty, wtedy, gdyśmy to byli wysocy powinni zrobić, postawili się z nimi na takiej wyjątkowej stopie, iż kwestya serwitutowa zsiłżniła się tylko po tobie.

Zapalił się i zapytał.

— Słyszales prezes, co zrobili Świerzyńskiemu z Oginina?

— Niel

(C. d. n.)

Rękawiczki, Gorsety, Pończochy damskie i dzieciinne, Perfumery franc. i ang. poleca MIKOŁAJ LUDWIG
Lwów, plac Maryacki 1. S.
Na jesień materye wełniane w wielkim wyborze Magazyn Schayerów we Lwowie.

Witosławski, dr. Stroynowski z rodziną p. Rudziński, p. Teoh, p. Cybilska z p. Mochacka, pp. Kraszewscy, Bogdanowicz i w. i. na pensji dr. Ebersa, która mieści się w wspaniałym gmachu... Wobec braku tu i polskich zebrań. W salonie hotelu Stefani zebrała się często polskie kółko, aby nasytyć głębię, koloratorki i spiew amatorów p. Janiny Wróblewskiej córki lekarza z Warszawy, lub znakomitą deklamacyjną artystką teatrów warszawskich p. Ireny Trapso Chodowieckiej. Bawi się, jak można, gdy jak obecnie deszcz pięty dzień z rzędu leje.

Złota różę od papieża otrzymał na tego roku ks. Gizela bawarska (córka ces. Franciszka Józefa).

Biblioteka Hadryana. Dwa członkowie „angielskiego towarzystwa dla badań Egiptu” profesorowie Grenfell i Shuet, dokonali ważnego odkrycia w pobliżu Aleksandrii, a mianowicie odgrzebiali część biblioteki cesarza Hadryana, którą piasek pustyni przechował w najlepszym stanie. Wśród wielu nieocenionych dokumentów, owa biblioteka zawierała poezje Safony w wierszach eolickich. Czas zniszczył jedną z manuskrypt, stanowiącą o wszelako jedną z największych osobliwych muzeum brytyjskiego, gdzie go przewozić, cały bowiem ma być kreślony ręką Safony. Ciekawa rzecz tylko, w jaki sposób pp. Grenfell i Shuet to stwierdzili?

„Mafia ukarana”. Przed sądem przysięgłych w Campobasso, we Włoszech, toczył się w zeszłym tygodniu proces przeciwko członkowi syzygijskiego związku tajnego Mafia. Podsiadki byli robotnikami w kopalniach siarki w Santa Lucia, w prowincji Girgenti. Od lat wielu przywykli reżymowi nielegalnym towarzystwom, ale i póród zwierzońców, którzy się poprostu bali i narażali. W 1895 dyrektorem kopalni został młody i energiczny inżynier Giammuso. Nie myślał on czynić ustępstw tym żywiołom przestępczym, przeciwnie, wystąpił ostro przeciwko członkom mafii, co spowodowało strajk, stłumiony szybko i skarczony należytym.

Od 6. dnia Nowego Roku 1890 25 stowarzyszonych mafii zebrało się na tajne obrady i 16 głosami przeciwko 9 postanowiło zabici dyrektora. Ten, nie domyślając się niczego, owej nocy właśnie z wernym służą wrócił z Girgenti do narzeczonej. Po drodze czterech zamaskowanych drabów wpadło na oba jeźdźców. Giammuso strzelił i zabił na miejscu jednego opryska, ale z po na krzaków wybiegli inni, wzywano dyrektora i zalecono do pobliskiej chaty. Służący, pobnieży sztyłem, odrzuca ducha wyzioną, nad Giammusą pastwiono się okrutnie. Zbrodnię kazali mu polnąć gałęzie drzewa pomarańczowego, z dali mu ośm p huków sztyłem poderżnię mu gardło, wreszcie przebili mu serce. Prowadzenie tej sprawy było niesłychanie trudnione, nikt bowiem ze strachu, nie chciał przeciwko mafii świadczyć. Proces nie mógł się toczyć w Sycylii, przeprowadzono go w Campobasso, w Abruzach. Trzej przestępcy zostali skazani na 30 lat, czterej na 22 lata więzienia kładą, osiemu przyznano okoliczności łagodzące, albowiem dopomogli sądowi swymi świadectwami. Skazany został na jeden rok więzy.

Zmarli. W Przemyslu prepozyt kapituły rzymsko-katolickiej kanonik ks. dr. Edward Szewiły w 71 r. z.

Al kaander Czaplir-Pohorecki, były właściciel dobr ziemskich, zmarł w 69 roku życia u córki swojej w Bilozu złotem w dniu 30 zm.

Dr. F. M. Głuchowski powrócił do Lwowa i ordynuje jak dawniej w domu na ulicy Kochanowskiego 1 D.

Kasyno miejskie we Lwowie urządza w sobotę 8 m. o godzinie 8 wieczór tombolę. Lista otwarta od środy 5 m.

O anarchistach mówił będzie w Kole literacko-artystycznym w sobotę, dnia 8 października Stanisław Sohnrt-Penlows i. Początek o 8 godzinie 8 wieczorem. Wstęp dla członków „Kola” wraz z rodzinami oraz dla osób zaproszonych.

Sytuacja parlamentarna.

(Telegram Gazyety Narodowej).

Wiedeń 2 października. Wczorajsze doniesienie moje, iż cesarz skrócił pobyt swój w Wallace i zamiast 6 m. wraca do Wiednia już w niedzielę wieczorem, przynosi także N. fr. Presse. Półrządowy Fremdenblatt i urzędowa Wiener Zig. nie donoszą nic jeszcze o postanowionym wcześniejszym powrocie cesarza. Z powodu atoli iż, przyspieszony ten powrót monarchy łączono z pogłoską o zamierzonej dymisji hr. Thuna. Fremdenblatt na naczelnym miejscu notuje: „Niektóre pisma zapisały pogłoskę giełdową, jakoby gabinet hr. Thuna podał się do dymisji. Jesteśmy w możności oświadczyć, iż pogłoska ta jest pozbawiona wszelkiej podstawy”.

Doniesienie z oświartku jeszcze, iż dr. Baernreither, minister handlu, maż zaufania Niemców w gabinecie hr. Thuna, podał się do dymisji, zaczyna coraz bardziej przybierać cech prawdziwości a szczególności, iż Bernreither mimo może odradzać hr. Thuna od zamiaru swego wystąpienia z gabinetu nie odstąpił.

Nietylko bowiem ani w oświartku ani w piątek nie pojawił się w parlamencie, ale i w onegdajszym naradzie ministerjalnej nie brał udziału, co nawet urzędowe dzienniki w znaczący sposób zapisują, donosząc:

„Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału”.

Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu.

Wiedeń 2 października

N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wiedeń 3 października. Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia Izby posłów: pierwsze czytanie przedłożenia ogodowych. Dotychczas zapisanych jest 41 mowców przeciw. Spora to cyfra wobec tego, że prawdopodobnie ani 20 członków Izby nie zna ty h przedłożenia. Charakterystycznym zaś jest, że gdy z losowania równocześnie zapisanych wypadło, iż pierwszym ma przemawiać socjalista Verkauf, tenże mimo objawionego zamiaru zamienienia się oo do pierwszeństwa w przemawianiu, nie mógł znaleźć chętnego, któryby zamiast niego ochoił pierwszy mówić.

Wiedeń 3 października.

Cesarz przyjechał wczoraj z Wallace do Wiednia. Hr. Thun został dziś w południe przyjęty przez cesarza na osobnem posłuchaniu. Prezydent ministrów przedstawił monarsze obecną sytuację parlamentarną i o ile w kołach parlamentarnych zapewniają, miał postawić wniosek oparcia się rz du na prawicy. Monarcha — wedle tych relacji, obiegających w kołach parlamentarnych a za prawdziwość których w tej chwili jeszcze reżymy nie można, miał wniosek hr. Thuna zaaprobować, skutkiem czego spodziewana jest niebawem częściowa reorganizacja gabinetu, w tym duchu, aby nieco więcej był zbliżonym do stronicy prawicy tworzących.

Wiedeń 3 października.

Rada państwa. (Telegram i Gaz. Nar.) Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wiedeń 3 października.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Wczoraj (w sobotę) wieczorem odbyła się pod przewodnictwem prezidenta ministrów hr. Thuna narada ministerjalna. Minister handlu dr. Baernreither nie brał w niej udziału. Ze dymisja faktycznie dotąd nie nastąpiła, to tłumaczy sobie należy ten, iż cesarza w tym czasie nie było we Wiedniu. Wiedeń 2 października. N. fr. Presse irtuje się we wstępny artykule, iż hr. Thun przyszedł się onegdaj, że opiera się na większości i dowodzi, jakby na śmiech ludzki, iż parlament stał się nanowozdolnym do pracy. Hr. Thunowi nie wolno tedy szukać pomocy w § 14 konstytucji, gdyż duch konstytucyjizmu nie zamierza jeszcze zupełnie w Austrii, aby można deptać jego zasady i parlamentaryzm. W dalszym ciągu wywozi ten organ obstrukcyjnych Niemców, iż hr. Thun nie dla Austrii w ciągu swych siedmioletnich rządów nie uczynił takiego, ooby uprawniało rzuconie mu pod nogi konstytucyjną a ostatnie jego przemówienie w parlamencie zu, ednie neguje pierwsze, wygłoszone przy objęciu rządów. „Hr. Thun — powiada N. fr. Presse — przyrzekł ustawodawco uregulowanie kwestyi językowej, gdy jednak nieudacie usiłowania ocoio doprowadzenia w tej sprawie do porozumienia, speliży na niczem, porzucił tę kwestyję zupełnie i gdy w onegdajszym przemówieniu wspominał o całym szeregu prac ustawodawczych, bo o uregulowaniu plac służby państwowej, o podatku od sprzedaży cukru itd. to nie uczynił ani wzmianki o ustawom uregulowania kwestyi językowej, choć przed pięciu miesiącami określił to jako najważniejsze i najpilniejsze zadanie”. N. fr. Presse założyła tedy na swój ariston stare nuty o rozporządzeniach językowych.

Tylko co wysłała bardzo zajmująca broszura p. t.: **Szczerbiec i dążenia społeczne.** Luźne uwagi skreślił **st. Korczak.** Nakład Księgarni Katolickiej **Dr. Wład. Miłkowskiego** w Krakowie, Rynek 80. Cena egzemplarza 30 ct., z przesyłką o 3 ct. więcej.

DROBNE OGŁOSZENIA po 1 ct. od wyrazu.

ŁODOWNIE pokojowe znakomite po złr. 24-39-45-50-55-60-65-70-75-80-85-90-95-100-105-110-115-120-125-130-135-140-145-150. Maszyny amerykańskie do robienia lodów (z korbką z boku) pojemności 1, 2, 3 litry po złr. 5-50, 6-50 i 7-50, poleca Piotr Chrzastowski, handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1. naprzeciw katedry

LINGWISTA biegły w języku francuskim - urzędnik kursu konwersacji. Zgłoszenia w Księgarni plac Katedralny.

KUPIE MAJĄTEK ZIEMSKI przeważnie 1. klasy, wartości do 50.000. Oferty listowe: Jan Piłceki, Biuro gazet Olszawskiego. 101

OGRODNIK I CHMIELARZ praktyczny i dobrze polecony, żonaty, poszukuje miejsca. Zarząd w Rusiaty czach p. Strzeliska. 97

5 kilo Winogron kuracji słodkich opłatnie za zaliczkę złr. 2.10. **Lehbart Beregszász 4 (Węgry).**

Koce na konie, własnej roboty, s owczej wełny, duże, ładne, w pasy oszarne z pasem lub z białym, po złr. 1-50 sztuka. **Dwór Łapazyn-Brzeżany.**

Cennik drzew i krzewów owocowych, drzew i krzewów ozdobnych i roślin wysłać darmo i opłatnie **E. UKLAŃSKI** Zarząd ogrodów Olsza-Dwór, poczta stacyjna Kraków. 73

Do sprzedania polska biblioteka z 800 tomów, francuska biblioteka 3500 tomów. Zgłoszenia do: Biblioth. Branneburg, Inselpromenade 2

Zręcznych agentów podróżujących i etapujących poszukuje we wszystkich miejscach pierwszorzędna fabryka dla swoich artykułów bardzo zyskownych a wszędzie kurengejch. (Biuro czynności i uniwersalnych potrzeb). Zgłoszenia pod: "Routine 10517" Włen, Włeden poste restante, tylko za okazaniem ogłoszenia. 3125

ANTONI HALSKI handel żelazny **Lwów, plac Maryacki 1. 9,** poleca swój osobny magazyn mebli żelaznych na I. piętrze:

Łóżka żelazne składane z 5-50 ct. Łóżka z bokami - 1-tętnożone dające się składać - Materiał drewniany złr. 12-15 - Umownie żelazne łóżka złr. 3-50. Drabniki składane. Kłozety różnorodnie pakowane itp.

Amatorskie przedstawienia wymagają porządnej i dokładnej charakterystyki osób występujących. Jako fryzjer teatr hr. Skarbka we Lwowie, wydoskonalamy w tym zawodzie, podejmując się odnośnych zamówień tak w mieście, jak i na prowincji; dostarczam także najlepsze pudry, róże i szminki do charakterystyzowania Leichnera, francuskie i angielskie. Przejmuję wszelkie roboty fryzjerskie i wypożyczam peruki, których zapas mam nader wielki. Ceny bardzo umiarkowane. **Edward Grillmayer,** fryzjer i perkarsz **Lwów, plac Maryacki.**

Galic. Bank kredytowy począwszy od dnia 1. lutego 1890 wydaje **4% ASYGNATY KASOWE** z 30-dniowym wypowiedzeniem i **3% ASYGNATY KASOWE** z 8-dniowym wypowiedzeniem, wszystkie zaś znajdujące się w obiegu 4 1/2%, Asygnaty kasowe z 90-dniowym wypowiedzeniem oprocentowane z 30-dniowym terminem wypowiedzenia. **Lwów, dnia 31. Stycznia 1890.** Dyrekcya.

J. Friedrich & A. Beacock Farb, lakierów, pokostów, artykułów technicznych, gospodarczych i dla potrzeb domowych. Karbolneum, Ter, Tektury do pokrywania dachów, Cement, Gips, Wapno hydrauliczne. Nowy cennik wyszedł z druku i jest bezpłatnie do dyspozycji. **Lwów, ul. Hetmańska 1. 4, obok cukierni Wgo Grossa**

Firmy z silnym kapitałem posiadają się zaraz dla Galicyi do samolubnej sprzedaży wyrobów pewną i ustraszną fabrykę kieszonkowych druków - plakatów na blasze i blaszanych opakowań. Oferty z pryma należą do adresowanego do Administracji Gazy Narodowej pod znakami: "Tuchitz". 3052

Magazyn ubrań M. Neumann Włen, I. Kärntnerstrasse 19. Ubranie szkolne... złr. 5- Ubranie marynarskie... 5-50 - Hawelki dla chłopców... 5-50 - Katalogi i wzory gratis i franco. Przy zamówieniu wystarcza podać wiek - Wysyłka tylko za pobraniem, jednakoż nieodpowiadające ubrania przyjmują się napowrót.

Towarzystwo wzajemnego kredytu zarejestrowane z ograniczoną poręką we Lwowie, ulica Wałowa 1. 14 przyjmuje wkładki na książeczki oszczędnościowe oprocentowując takowe po 5 1/2% 7506

Dr. Brehmera zakład leczniczy dla chorych na płuca z oddziałem dla średnio zamożnych **Görbersdorf na Śląsku (Niemcy).** 3108 Lekarz prowadzący prof. Dr. Rud. Kobert. Zakład jest przez cały rok otwarty i odwiedzany tak w lecie jakoteż i w zimie. **Nadzwyczajne skutki.** Najdawniejszy zakład leczniczy urządzony we wszystkich najnowatorszymi dogodnościami. Bakteriologiczne i mikroskopijne laboratorjum. Wysyłka ilustrowanych prospektów gratis i franco przez Zarząd.

Instalatorów dla światła elektr. i motorów. Pierwszorzędny zakład elekrotechniczny siły elektrycznej poszukuje ewentualnie biegłych w tym zawodzie zastępców generalnych dla pojedynczych krajów koronnych. Oferty w języku niemieckim z świadectwami etc. pod: **Voltaire P. H. 6917, Haasenstejn & Vogler, Włeden I.** 3123

Ostatnie ciągnięcie 22 października 1. złr. wygrana 100.000 koron wart. 2. złr. wygrana 25.000 " 3. złr. wygrana 10.000 " gotówką z potrąceniem 20%.

Wiedeńskie losy po 50 ct. pol. os. j. M. Jonasz, Kitz i Stoff, M. Karfeld, Kornan & Feigenbaum, Gustaw Max, Jakob Stroh, Samuły i Landau, A. Schellenberg i Syn, Sokal i Lillien. 3127

ASTHMA i KATARY Leczą się przez użycie **CYGARETEK i PROSZKÓW ESPIC** DUSZNOŚĆ, KASZEL, ZAKAZERZENIE, NEWRALGIE. **A wizo.** Zwraca się uwagę na zamieszczone w „Gazecie Narodowej“ Nr. 265 z dnia 24 września 1898 obwieszczenie c. i k. wojskowego magazynu prowiantowego we Lwowie Nr. 1941/III z dnia 15 września 1898, dotyczące zapewnienia dostawy w drodze dzierżawy chleba i owsa na czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1899 w następujących stacjach: Kamionka strumiłowa, Krechów, Mosty wielkie, Rawa ruska i Rohatyn; Radowce; Czortków, Monasterzyska, Tłumacz i Zaleszczyki; Brody, Trembowla, Strusów i Zborów. Bliższe warunki dzierżawy przejrzane być mogą w wojskowych magazynach prowiantowych we Lwowie, Stanisławowie, Czerniowcach i w Zloczowie, także w filialnych magazynach prowiantowych w Brzeżanach, Kamionce strumiłowej, Kołomyi, Nowej Zuczoce, Tarnopolu i Żółkwi oraz we wszystkich starostwach okręgu korpuśnego. **C. i k. wojsko y magazyn prowiantowy we Lwowie.**

Znane ze znakomitej jakości i zupełnie pewne w transporcie **WINOGRONA** kuracyjne Tokajskie i Badańskie otrzymuje oddziennie świeże i rozsyła najstaranniej opakowane handel 3052 **Alberta Szkowrona we Lwowie.**

Leśnictwo Zassów pod Czarną (o. p. Zassów, stacya kolei i telegraficzna Czarna) rozsyła od 15. października: sadzonki leśne, drzewka parkowe, krzewy i rośliny pnące. Cennik odwrotną pocztą opłatnie.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny BANK HIPOTECZNY przeniósł **KANTOR WYMIANY** oraz **Oddział depozytowy** których biura mieściły się dotąd w mezaninie gmachu własnego do frontowych lokalności w parterze. **Oddział depozytowy** przyjmuje wkłady i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki. - Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane **Depozyty schowkowe (Safe Deposits)** Za opłatą 25 do 35 zł. w. a. rocznie, depozytariusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty. W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia. Przepisy odnoszące się do tego rodzaju depozytów otrzymał można bezpłatnie w oddziale depozytowym.

Pracownia Sukien Damskich Franciszki Boumel ulica Kręta 1. 7, II p. wykonuje wszelkie roboty w zakresie krawiectwa damskiego wchodzące, podług modeli paryskich.

JAN IHNATOWICZ we Lwowie ulica Kopernika 3, ulica Halicka 11, w Krakowie Sukienka 1. 20, w Czerniowcach Rynek 1. 2, w Przemyślu ul. Franciszkańska 1. 24 poleca **niezawodne i niezrównane w swych skutkach MYDŁA LECZNICZE.** **Mydło białkowe** - używa się przeciw wyrazom i plamom naskórnym, usuwa szorstkość skóry a cerze nadaje czystość i aksamitną miękkość -25 **Mydło borakowe**, wpływa bardzo korzystnie na skórę, dokładnie oczyszcza i wybiela skórę. Mydło to jest znakomicie działającym środkiem przeciw opaleniu, przysychkom i pęcherzykom na twarzy; przeciw piegom i zgrubieniu naskórka -25 **Mydło kamforowe** - usmierza swędzenie i pieczenie skóry, usuwa wyrazy i czerwoność nosa, z twarzy i rąk -25 **Mydło kamforowo-słarkowe** - usuwa czerwoność z twarzy i nosa, opalenie słoneczne i piegi - kawałek -30 **Mydło karbolowe** - bardzo korzystnie jest myć ręce, twarz, a nawet całe ciało w czasie epidemii, celem zabezpieczenia się od zakażenia - kawałek -20 **Mydło karbolowo-pleśkowe** do mycia rąk dla pp. lekarzy i skuszerek - kawałek -20 **Mydło kreolinowe** zawiera 5% czystej kreoliny, znakomicie oczyszcza skórę, usuwa przysze, liszaję, świerzb, trądziki, skórę odświeża i wybiela - kawałek -35 **Mydło słarkowe** z wielkim powodzeniem używa się do zniszczenia przysze i wszelkich wyrazów na skórze -25 **Mydło słarkowo-smołowe**. Mydło to składa się z 40% smoły a 10% siarki, przeważnie bywa używane na świerzb. Mydło to okazało się jako najlepszy środek przy tej słabości, przewyższyło ono bowiem wszystkie nowe wynalazki, przewyższyło ono także wszystkie stare - kawałek -85 **Mydło smołowo-glicerynowe** składa się z 35% gliceryny i 10% smoły (dzięgiu), jest pod każdym względem jednym z najlepszych desinfekcyjno-higienicznych mydeł na ten temat. Jako zwykłe mydło do użycia codziennego, jest przez swą desinfekcyjność i skórę zmiekkającą własnością znakomitą oraz wypróbowanym środkiem do usunięcia wszystkich nieczystości naskórnych, jako to: piegów, plam wątrobianych, węgry i t. p. - kawałek -30 **Mydło smołowe** zawiera 40% smoły (dzięgiu); usuwa przysze, liszaję, wszelkie wysypki skórne, pocenie nóg i lupież na głowie - kawałek -30 **Mydło storakowe** używa się przy cierpieniach naskórnych a przeważnie przy świerzbach - kawałek -30 **Mydło tymolowe** zawiera 3% tymolu - znakomicie oczyszcza skórę od wszelkich wyrazów - kawałek -50

SPÓŁKA STOLARZY LWOWSKICH we Lwowie, plac Bernardyński 1. 17 poleca swój od roku 1854 istniejący **SKŁAD MEBLI** obficie zaopatrzony w wszelki wybór garniturów do salonów, kompletne urządzenia pokoi jadalnych i sypialnych, oraz utrzymuje na składzie meble gięte i żelazne. Wszelkie zamówienia w zakresie stolarstwa i tapicerstwa wchodzące przyjmuje po cenach najprzystępniejszych, reagując na spieszne, gustowne i wedle zlecenia dokładne wykonanie. 3108

Kolońskie akc. Towarzystwo ubezpieczeń od wypadków gwarantuje pod najprzystępniejszymi i najdogodniejszymi warunkami, za bardzo tanio jednorazową lub w czterech kwartalnych ratach uiszczyć się mającej premii **Ubezpieczenia od wypadków na kolejach na całe życie** każdemu, bez względu na wiek, płeć i zdrowie. Ubezpieczenie ważne na całym świecie i na wszystkie rodzaje kolei, także i na koleje uliczne - następnie **ubezpieczenia od nieszczęść na parowcach również na całe życie.** Poszukuje się zastępców za wysoką prowizją do pośrednictwa w powyższych rodzajach ubezpieczeń. Zgłoszenia odsyłać należy do dyrektora Emila Natonek w Wiedniu, Goldschmidgasse 10.

Założono w r. 1874. **Ekspedycja anonsów M. DUKES NASTĘPCY** (Max Angenfeld & Emerich Lessner) I, Wollzeile 6 WIEN I, Wollzeile 6. przyjmuje ogłoszenia wszelkiego rodzaju, do wszystkich dzienników austro-węg. monarchii i zagranicznych, po nadzwyczaj niskich cenach. Leży to w własnym interesie P. T. ogłaszających, żądać przed zamówieniem od tej największej anstr. ekspedycji podania ceny. Katalogi i plany ogłoszeń gratis i franco. Telefon Nr. 917.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. października 1898. **Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara środkowo-europejskiego**

Pociąg	godzina	Pociąg przychodzi do Lwowa:
osobowy	6:45	z Iekau (Suczawy, Husiatyna, Kałusza)
"	7:30	z Zimowej Wody od 8. maja do 11. września włącznie.
"	7:40	z Janowa
"	7:55	z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamcze
"	8:05	z Sokala i Rawy ruskiej
"	8:05	z Zawożnego (Pesztn) Kałusza, Chyrowa, Strzyja
"	8:15	z Tarnopola i Brodów na dworzec główny
"	9:05	z Krakowa (Wiednia, Warszawa, Włocławki, Mező-Laboroz (Poznań) Chyrowa przez Przemyśl
"	10:35	z Iekau (Suczawy).
"	10:45	z Jasosławia, Lubaczowa
"	1:01	z Janowa
pospiesz.	1:30	z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki i Now. Szażca przez Tarnów, Heszów i Przemyśl
osobowy	1:40	z Skolego, Strzyja, Kałusza, Chyrowa.
pospiesz.	1:50	z Czerniowca, Buzarestein, Jasz, Husiatyna, Kałusza
"	2:15	z Podwołoczysk (Kijowa), Kopyczyńce, Husiatyna, Brodów na dworzec Podzamcze
"	2:30	z Podwołoczysk i t. d. jak wyżej na dworzec główny
osobowy	3:00	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa) Grzymalowa, Kozowy, Brodów na dworzec Podzamcze
"	5:25	z Podwołoczysk itd. jak wyżej na dworzec główny
"	5:40	z Iekau, Suczawy, Berhomietu, 3 retu, Kozowy, Podwojskiego
"	6:55	z Sokala, Belzca i Lubaczowa

No.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.							
3:04	z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze	3:30	z Podwołoczysk na dworzec główny	5:10	z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawa) z Chabówkami i Orłowa przez Tarnów, Heszów i Przemyśl; Sambora przez Przemyśl.	8:4b	z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Włocławki, Orłowa, Roswadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl	9:10	z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawa) Włocławki, Lubaczowa przez Jarosław, Jasz, Rymanowa, Krosna, Iwonicza, Mező-Laboroz przez Przemyśl	9:39	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa) Brodów, Kopyczyńce na Podem.	9:45	z Iekau (Galicja, Jasz) Suczawy, Kimpolungu Husiatyna, Polwyskiego, i Kozowy;	10:30	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa) Brodów na dworzec główny	10:35	z Zawożnego (Pesztn) Chyrowa, Borysławia.

No.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.	osobowy	pospiesz.																											
6:00	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa), Brodów, Kozowy z dworca głów.	6:05	z Iekau, Kozowy, Husiatyna, Radowice, Kimpolungu, Jaszawy	6:15	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa), Brodów, Kozowy z dworca Podz.	8:35	z Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Roswadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów, Lubaczowa przez Jarosław.	8:45	z Janowa	8:50	z Krakowa (Wiednia, Warszawa, Chyrowa, Strzyja przez Tarnów	9:15	z Skolego, Strzyja, Kałusza, Chyrowa.	9:35	z Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyńce, Husiatyna, Kozowy, Grzymalowa, Mező-Laboroz na dworzec główne	9:55	z Podwołoczysk itd. jak wyżej z dworca Podzamcze.	9:55	z Sokala, Rawy ruskiej, Sokala i Lubaczowa	10:55	z Iekau, Sopowa, Berhomietu, Radowice, Suczawy	12:50	z Janowa od 1 lipca do 15. września w niedzielę i święta	pospiesz.	1:55	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa) i Brodów z dworca głównego	2:08	z Podwołoczysk (Kijowa, Odessa) Brodów z dworca Podzamcze	pospiesz.	2:40	z Iekau, Podwojskiego Kozowy, Kałusza, Husiatyna, Korbos, 3e retu (Jasz, Buzarestein)	3:50	z Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina) Lubaczowa przez Jarosław, Jasz, Rymanowa, Iwonicza, Mező-Laboroz przez Przemyśl; Chabówki (przez Heszów lub Tarnów	3:40	z Strzyja, Skolego, Chyrowa	4:55	z Jarosławia, Sambora przez Przemyśl.

UWAGA: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a miesiowicie 12 godzin. w czasie środkowo-europejskim = 12 godzinie 36 minut czasu lwowskiego. **Nowe godziny od 6-10 wieczór do 5-9 rano odznaczono się podkreśleniem liczb minutowych i objęte są trzema ramkami. - B. w. informacyjne a. E. K. w. pociągów przy ul. Trzeciego Maja o Hote Imperial, ul. Kłosa wjeżdżając w sprężach kolejowych, sprężadkach wszelkiej odmiany i rozkład jazdy w formie kieszonkowej.** **Upraszamy Szanownych czytelników, aby zamawiając lub kupując przedmioty reklamowane w Gazecie Narodowej, lub w ogóle korzystając z dania ogłoszeniowego, raczyli powoływać się na Gazetę Narodową, jako na źródło, skąd informację swoją szczerzyli. Takie powoływanie się bowiem wpływa na rozszerzenie ogłoszeń Gazety Narodowej.**

Wydawca i odpowiedzialny redaktor Platon Kostecki. **Z drukarni i litografii Pillera i Spółki.**